

MOJE LHENICKO

MĚSÍČNÍK PRO JEHO OBČANY A PŘÁTELE

Ročník XXXVIII, číslo 7, cena 9,- Kč

ČERVENEC 2020

Jaká bude ta naše letošní „Svatojanská pouť“, připadající vždy na poslední červencovou neděli po svátku sv. Jakuba (25.7.) – tentokrát vychází na **26.červenec**. Věřme, vzhledem k již značně rozvolněným opatřením proti „koronavirové“, že už proběhne téměř tradičně (snímky z minulých lhenických poutí).

ČERVENEC

Třešňová nálada

(už nastala)

*Třešňová nálada a klukovská čest
po cizích zahradách nutí mě lézt.
Musím jít – po álejších sám se loudám,
má milá, vzpomínám...*

*Třešně se objeví a začnou růst
a s nimi úsměvy třešňových úst.
Musím zas domů jít
z třešní třešňový lék pít.*

Z textu písně od skupiny „Projektil“ (upraveno, kráceno)

*A zas mě přepadá třešňový zpěv
a zas v žilách mám třešňovou krev...
Pak se vrátím, má milá,
Vzpomínám.....*

O letošní třešňové úrodě – neúrodě u nás uvnitř listu

KONEČNĚ BEZ ROUŠEK

Dalším uvolněním omezujících opatření Ministerstvem zdravotnictví je můžeme již odložit, a to i v obchodech či hromadné dopravě (od 1.7.). Avšak v místech, kde situace není dobrá a kde roste počet případů „koronavirové“, se naopak opatření mohou zpřísnit (více v článku níže).

JB, JM

INFORMACE OBČANŮM

Bez roušek skoro všude od 1.července

Vzhledem ke zlepšené epidemiologické situaci je tomu tak v naprosté většině regionů. Plošně povinné zakrytí nosu a úst nadále platí při návštěvách zdravotních nebo sociálních zařízení.

Od plošných zákazů a restrikcí bylo upuštěno a přešlo se k individuální zodpovědnosti každého z nás....

O NADÁLE PLATNÝCH OPATŘENÍCH

- Kde bude od 1.července nadále povinné nosit roušky po celém Česku?

Bez roušek se neobejdete již jen při návštěvě zdravotnických zařízení ani pokud půjdete do ústavů sociální péče. „Důvodem je cílená ochrana zranitelných skupinek obyvatel“, uvedl ministr Vojtěch.

- Kde kvůli nárůstu případů covid-19 naopak dojde ke zpřísnění pravidel?

Rychlý nárůst epidemiologové nově zaznamenali na Karvinsku a Frýdecko-Místecku v Moravskoslezském kraji. Proto zde bude nadále povinnost nosit pokrývku úst a nosu ve všech vnitřních prostorách domů mimo bydliště a ve veřejné dopravě.

- Zůstanou nějaká zvláštní opatření také v Praze?

Ano. I zde budou roušky nadále nutné při hromadných akcích uvnitř budov, kde se bude najednou nacházet více než 100 lidí a také při cestování metrem.

- Jak se nově rychle dozvíme o dalším vývoji epidemie v jednotlivých oblastech Česka?

Ministerstvo zdravotnictví bude od nyní každá na svém webu každý den aktualizovat mapu znázorňující aktuální epidemiologickou situaci v jednotlivých regionech. S jejím vývojem může v opatřeních docházet ke změnám.

Podle PT deníků z 30.7.2020 a dalších zdrojů

Osvědčení o úspoře emisí za rok 2019

V roce 2019 bylo díky recyklaci a využití papíru, plastů, skla, kovů, nápojových kartonů a dalších komodit v rámci tříděného sběru a využití odpadů v systému EKO-KOM uspořeno 21,6 mil. GJ energie, tedy zhruba tolik, kolik v průměru spotřebuje za rok více než 332 tisíc domácností.

Na přiloženém Osvědčení jsou uvedeny výsledky za rok 2019, kterých bylo dosaženo ve Lhenicích. Městys Lhenice tímto děkuje občanům, že přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení uhlíkové stopy.

JB, JM

Z NAŠICH ŠKOL

Mateřská škola

Vážení rodiče,

o prázdninách bude probíhat snížený provoz MŠ na pracovišti Lhenice v termínu **1. - 17.7. a 17. - 21.8. 2020** a na pracovišti Mičovice **24. - 31.8. 2020**. V červenci i srpnu (ve zmíněných termínech) mohou obě pracoviště navštěvovat všechny děti. Přihlášení ve Lhenicích mohou být v posledním srpnovém týdnu v Mičovicích a naopak v červenci a předposlední týden v srpnu mohou být ve Lhenicích i přihlášení z Mičovic.

Červen v naší mateřince

Kromě veselého návratu do školky čekal na děti na školkové zahradě ve Lhenicích vrbičkový domeček a tunel – děkujeme za pomoc manželům paní učitelce Magdy a Kristýnky. Děkujeme moc také paní Hlaváčkové a Kubincové za odrážedla a hračky na zahradu.

Červen některé potěšil svou dešťovou nadílkou, jiným způsobil starosti. Děti ale déšť vítaly. Užívaly si naplno kaluží i počasí kolem sebe a vůbec déšť nevnímaly negativně. Na nás a na rodičích už jen bylo je kvalitně obléknout a vyrazit ven. Když přešly „mokrý“ dny, mohli jsme se více věnovat venkovním činnostem.

Za pomoci rodičů podnikly děti z mičovických Broučků „Dny na kolečkách“, kdy měly možnost si vyzkoušet své řidičské dovednosti, ať už na koloběžce, kole nebo odrážedle. Lhenické děti zase vyzkoušely na zahradě nová odrážedla, bagry a traktůrky. Děti z Motýlků putovaly za pokladem se skřítkem Výletníčkem, Žabky si zas užily třeba melounový den a Rybičky na výpravách do okolí prozkoumávaly známá i neznámá místa.

V červnu také proběhly plánované akce – focení předškoláků na tablo, „Škola nanečisto“ ve spolupráci s učiteli prvního stupně ZŠ. Předškoláci, kteří se akce spolu s rodiči účastnili, obdrželi i pamětní list. Konec měsíce nám ukázal ještě lepší tvář. Sluníčko svítilo a bylo teplo, a tak rodiče z Mičovic přišli s nápadem uspořádat konečné rozloučení na mičovickém hřišti. Došlo na opékání buřtů, mlsání upečených buchet, ovoce či zeleniny a volné hraní dětí s rodiči. Uvařený bublifuk tekla proudem, děti byly promáčené od hrátek s vodními pistolemi, koule od petanque se nám nakonec poztrácely v trávě a z kříd už také mnoho nezbylo. To samé lze říci o navezeném písku na volejbalové hřiště. Naši „pracanti“ se ho hned jali rozhrnovat pomocí traktorů a bagrů. Tak „strejda“ Marek měl o práci postaráno. Náš dík patří rodičům, kteří se na pořádání akce podíleli velkou měrou. Děkujeme za příjemně strávené společné chvíle.

Všichni jsme se také těšili na pohádku divadla KOS spojenou s pasováním na prvňáčky. Perchtička spolu s tatínkem rytířem po pohádce přivítali děti na podiu, dali jim šerpy, školkové placky a knihu s věnováním od MŠ. Od zástupců z Úřadu městysu Lhenice dostali předškoláci tašku s dárky. Poté museli složit slavnostní slib a vykročit pravou nohou do svého dalšího života. Teď nás čeká prázdninový provoz a ve Lhenicích stěhování tříd.

Přejeme všem rodičům, dětem a zaměstnancům pěkné prázdniny.

ER a ZB

Foto vlevo nahoře – „Motýlci“ na výletě za skřítkem Výletníčkem; uprostřed – „Broučci“ v dešti; vpravo „Žabky“ – melounový den. Foto dole vlevo – pasování předškoláčků na školáky ve lhenickém kině; vpravo tablo předškoláků (je vystavené ve vitrině na náměstí, vedle prodejny „Květinka“).

Základní škola

Hodnocení 2. pololetí školního roku 2019/2020

V měsíci červnu nám postupná uvolňování mimořádných opatření zavedených vládou umožnila zrealizovat v omezené míře alespoň některé školní akce, které pravidelně na konci školního roku pořádáme.

Ve dnech od 1. 6. do 12. 6. proběhly třídní schůzky ve všech třídách, na nichž byl zhodnocen netradiční školní rok, distanční výuka a rodičům byly předány informace o způsobu hodnocení prospěchu a chování za 2. pololetí školního roku 2019/2020.

Pro budoucí školáky a jejich rodiče byla zrealizována 18. 6. „Škola nanečisto“. Noví, již zapsaní prvňáčci, si na připravených stanovištích vyzkoušeli vše, co by měl školák zvládnout. Dodatečně tak absolvovali „netradiční zápis“, z něhož si odnesli pamětní list a řadu drobných dárek. Jsme rádi, že jsme pro děti mohli tuto akci připravit, především proto, že letos v dubnu nemohl proběhnout tradiční zápis do 1. ročníku (ten měl pouze úřední formu, bez přítomnosti dětí).

Téměř všechny třídy se v červnu vypravily na dopolední vycházky do okolí Lhenic. Častým cílem byl Kozí kámen, „Vyhlídka“ nad Lhenicemi či vysílač na vrcholu Stráže. Tyto vycházky tak alespoň trochu nahradily každoroční školní výlety.

Od 22. června mohly být díky zlepšující se epidemiologické situaci a na základě rozhodnutí ministra školství realizovány další akce spojené s koncem školního roku:

- Fotografování třídních kolektivů, tentokrát v plné režii třídních učitelů.
- „Náhradní Dětský den“ plný soutěží a zábavy připravený žáky IX. třídy pro jednotlivé třídy 1. stupně (24. 6.)
- Pasování osmáků na deváťáky (25. 6.)
- Rozloučení žáků V. třídy s třídní učitelkou (26. 6.)
- Slavnostní rozloučení žáků IX. třídy (29. 6.)
- Předání vysvědčení a poslední zvonění pro IX. třídu (30. 6.)

Školní rok 2019/2020 byl ukončen se 210 žáky. Povinnou devítiletou školní docházku ukončilo 10 děvčat a 13 chlapců, 1 žákyně přestupuje z 5. ročníku na víceleté gymnázium. Na konci letošního školního roku prospělo 122 žáků s vyznamenáním. Vzhledem k distanční výuce byla absence žáků evidována pouze do 10. 3. 2020. Ve 2. pololetí tedy bylo

celkem zameškáno pouze 3 860, což je průměrně 18,53 hodin/1 žáka (pro porovnání ve 2. pololetí školního roku 2018/2019 bylo zameškáno 10 811 vyučovacích hodin, což bylo průměrně 54,6 hodin/1 žáka). „Koronavirová doba“ bohužel neumožnila realizaci pravidelných jarních vědomostních, uměleckých a sportovních soutěží. Především proto bylo uděleno pouze 17 pochval za reprezentaci školy (pro porovnání ve 2. pololetí školního roku 2018/2019 bylo uděleno 115 pochval ředitelky školy).

Školní rok 2019/2020 byl zcela specifický, školní docházka nebyla od 25. 5. do 30. 6. povinná, hlavním způsobem

výuky byla od 11. března do konce školního roku výuka distanční. Jsem ráda, že jsme společně zvládli nástrahy kladené „protikoronavirovými“ opatřeními. Za to patří mé velké poděkování všem zaměstnancům školy, pilně studujícím žákům a především pak jejich rodičům, prarodičům a všem, kteří dětem s učením doma pomáhali. Bez jejich pomoci, trpělivosti a spolupráce bychom těžko více než tříměsíční výuku „na dálku“ zvládli. Věřím, že se nám podaří navázanou fungující spolupráci školy se zákonnými zástupci udržet i v následujícím školním roce, který zahájíme 1. září 2020.

Přeji všem, aby nadcházející prázdninové měsíce byly klidné, příjemné a pohodové a všichni jste si je ve zdraví užili. Jistě si to zasloužíte.

Mgr. Vladimíra Trnková, ředitelka ZŠ a MŠ Lhenice

Foto – předávání vysvědčení – 5. třída

Foto vlevo – pasování „osmáků“ na „devátáky“ – vpravo – poslední zvonění pro žáky 9.třídy

Foto dole: letošní „devátáci“ se svou třídní učitelkou Mgr. Alenou Vejvodovou (na fotu uprostřed v černém) opustili 30.6. svou „alma mater“ – všem přejeme šťastný vstup do života a šťastné návraty s láskou domů, do rodného Lhenicka.

LHENICKÉ STŘÍPKY

Selské lesy pod Šumavou (Vadkov)

„Pro Silva Bohemica“ - Richard Štengl

Ve středu 24. 6. 2020 proběhla odborná exkurze lesníků z mnohých koutů naší republiky (viz foto níže). Lesníků, jejichž srdce tluče pro les a principy obhospodařování lesa přírodě blízkým způsobem. Široké spektrum vysoce odborných názorů, a to i když ne vždy souhlasných, bylo jistě obrovským obohacením nás všech. Pestrost lesů, které nad Vadkovem máme, mnohé moje lesnické kamarády až překvapila. Nejvíce si tedy zaslouží poděkování ta příroda sama, její síla a vitalita. S lesnickým srdcem se musí člověk narodit, to se ve škole a ani léty praxe získat nedá, a proto velice děkuji i kolegům a kolegyním, kteří přijeli, protože všichni ho jistě mají.

V průběhu celého dne jsme udělali dva okruhy s řadou stanovišť, kde se vždy velice zajímavě a podnětně diskutovalo. V poledne jsme si k obědu dali úžasný kančí guláš, připravený panem Janem Peškem st., za což srdečně děkují. Mně samotnému naše setkání přineslo velkou řadu podnětů, inspirace a děkují kamarádům lesníkům za užitečné rady. V lese se totiž lesník učí celý život a ten kdo řekne, že vše umí a zná, ten to právě lesnické srdce jistě nemá.

„Pro Silva Bohemica“ je sdružení lesníků a přátel lesa, kteří praktikují a prosazují co možná největší využití přírodních procesů v lesním hospodaření. Výsledkem by měly být lepší a trvalejší hospodářské výsledky a souběžné zachování plnění všech funkcí lesů.

RŠ

Jaká je u nás letošní úroda třešní ?

V odpovědích dotázaných pěstitelů ovoce shodně zaznívalo:

„Třešně letos nejsou, či je jich málo a jen někde.“

Ing. Pavel Fríd – Lhenice

„Pěstování třešní se sice nyní nevěnuji, ale i od ostatních pěstitelů vím, že úroda třešní je u nás, jako i jinde, špatná – černé třešně – kvalitní odrůdy „Regina“ a „Kordie“ nejsou takřka vůbec, chrupky sem tam někde, tak z 20% - 30%. Neúrodu způsobilo počasí – zima byla mírná, teplá, třešně brzy vyrašily, aby na jaře (někdy v počátku dubna) přišly mrazy (až -10°C) a tak pomrzly. Višně také nebude tolik, co loni.“

Václav – Čarek – Třebanice

„S pěstováním třešní jsem už skončil. Pro jeho nerentabilitu jsme všechny stromy vytrhali. Letos třešně zkrátka nejsou a nejenom tady, na jaře v květu pomrzly.“

Ing. Petr Leber – Lhenice

- pro ČT 1 – „Události“ – 17.6.2020 – ze zpravodajského šotu

„V jihočeských sadech někde chybí až 90% třešní. Poničil je jarní mráz.“

S Petrem Lébrem ve lhenických třešnicích: „Tak například na tomto stromě před námi je normálně deset až dvanáct kilo třešní. Nyní na něm nenajdeme skoro ani kilo. Sadaři teď rozmýšlejí, zda-li se vůbec vyplatí špatnou úrodu sklízet. Rozhodne výkupní cena. Pokud bude nad 100 korun za jeden kilogram třešní, potom ano.“

Jaroslav Muška – Chelčice - z rozhovoru s ním pro Jihočeskou Tv – 23.6.2020 -

„Letošní úrodu třešní, ze 70% až 80% oproti té loňské, zničily v Chelčicko-Lhenickém ovocnářském regionu jarní mrazy (1. a 2.4.), které způsobily zmrznutí květních pupat. Nedostatek třešní přivodil v této oblasti i zrušení samosběru a též narůstající výši jejich ceny na trhu – dovezených z ciziny až na 400 Kč za 1 kg, těch z tuzemska na 70 až 80 Kč za 1 kg. Višně se zdají být pěkné, nepoškozené.“

Karel Gregora – Lhenice

„Třešně letos téměř nejsou (cca z 80%). Za 22 let, co provádíme jejich výkup, jsem se s něčím takovým nesetkal. Višně snad nějaké budou, kvetly o něco později, a tak mrazem poškozeny nejsou. Výkup třešní sice probíhá, a to v malém

množství chrupek, ač za neúrody za stejnou cenu, co těžko můžeme nějak ovlivnit, jako loni (za 17-18 Kč za 1 kg) z důvodu odbytu. Zajišťujeme je přes „Itala“ (v tuzemsku odbyt vlastně není) a ten pro náklady s tím spojené (především za dopravu) by za zvýšenou cenu nákupu třešně od nás neodebíral. Už proto, že na jihu Itálie je jejich úroda velice dobrá. Výkup černých odrůd třešní nebyl ještě zahájen (vyzrávají později) a zda-li nějaký vůbec bude. Domnívám se, že jejich pěstitelé si budou odbyt při jejich nedostatku povětšinou zajišťovat sami – pro rodinu, příbuzenstvo, známé a tak.“

Třešně u nás přeci jen místy někde v třešnicích či zahradách jsou, neboť někteří sadaři je i přímo v nich zájemcům prodávají. Zřejmě tato místa byla uváděnými jarními mrazy ušetřena, či je možný i jiný důvod ?

JB, JM

Z NAŠICH SPOLKŮ A ORGANIZACÍ

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ

Turistické výlety v měsíci červnu

V sobotu 6. 6. uspořádal KČT Lhenice turistický výlet ze Zbytin do Volar. Začali jsme u vlakové zastávky, kam jsme dojeli auty. Cesta nás nejprve zavedla na Svatou Magdalénu. Nahlédli jsme do uzamčeného poutního kostela z 18. století, opraveného v 90. letech minulého století, a pokračovali dál na Dolní Sněžnou. Zde jsme potkali velkou skupinu prachatických turistů, kteří mířili na opačnou stranu do Zbytin. Z míst kolem Sněžné jsou pěkné výhledy na Knížecí Stolec a okolí. Po krátkém zastavení jsme začali stoupat do kopce a přes les po zelené turistické značce jsme došli do Volar. V hotelu Bobík jsme se občerstvili a vlakem se vrátili zpět do Zbytin k autům.

Lheničtí turisté se také zúčastnili dvou zájezdů pořádaných netolickými turisty. První z nich je zavedl v sobotu 13.6. do bývalého vojenského prostoru Brdy. Putování začalo v malé vesničce Nepomuk (15 km od Příbrami) táhlým výstupem na druhou nejvyšší horu Brd Prahu (862 m). Z vyhlídek si turisté prohlédli brdskou chráněnou oblast a po modré sestoupili k její ceněné lokalitě Patrské rybníky. Od nich už nezbyvalo než dojít kolem pozůstatků kláštera Teslíny k autobusu do Teslín. Ten účastníky ještě zavezl na prohlídku a pozdní oběd do Rožmitálu pod Třemšínem.

Druhý výlet, pořádaný v neděli 27.6. na Jindřichohradecko, do značné míry ovlivnilo počasí. Plánovaný výšlap z Malého Ratmírova kolem Hamerského potoka do Jindřichova Hradce byl kvůli dešti a rozvodněnému potoku zkrácen a jen část turistů se vydala kolem potoka po Jindřově naučné stezce z Jindřiše do Jindřichova Hradce. Zbylí účastníci odjeli autobusem do Jindřichova Hradce. Navštívili zdejší zámek a v Muzeu Jindřichohradecka si prohlédli známé Krýzovy jesličky. Po příchodu turistů z výšlapu se vydali na zpáteční cestu.

KČT Lhenice pořádá ve dnech 18. a 19. 7. plánované setkání lhenických a netolických turistů v Truskovicích (náhrada za květen). Součástí setkání je výšlap z Truskovic na rozhlednu Haniperk ve Vodňanských Svobodných Horách, prohlídka mini pivovaru v Truskovicích, opékání čuníka, posezení při country muzice, spaní pod širákem (ve stanu), v neděli pak návštěva Lomce a okolí. Nezbyvá než si přát, aby vyšlo počasí.

Karel Majer

Český svaz chovatelů srdečně zve na tradiční pouťovou VÝSTAVU DROBNÉHO ZVÍŘECTVA

PROBĚHNE V NEDĚLI 26.ČERVENCE V DOPOLEDNÍCH HODINÁCH
V AREÁLU SPOLKU (ve Školní ulici)

Chovatelé opět pro návštěvníky připravují zpestření v podobě možnosti občerstvení s posezením přímo ve výstavním areálu (s uzenými klobásami, pivečkem). JP

Volejbalový klub Hogo Fogo Lhenice

Opět začíná turnajová sezóna.

Na první turnaj smíšených družstev se jeho volejbalový tým vydal v sobotu, 27.6. do Vodňan, kde ve velké konkurenci patnácti družstev obsadil pěkné 9. místo.

NEZAPADLO BEZ POVŠIMNUTÍ

„Vyšponované“ ceny třešní

To, že letos je třešní nedostatek, se okamžitě projevilo v zásahu „neviditelné ruky trhu“, neboť na některých tržnicích se cena za jeden kg třešní „vyšplhala“ k až neuvěřitelným šesti stovkám (viz foto) !!!

To by naši staří peckáři koukali! Za jejich časů šlo o to strhnout třešni co nejvíce, jednalo se o metrky a více, pak teprve mohl nastat z „pecek“ žádaný očekávaný finanční „vývar“.

To, jak vidno, dnes již neplatí. Na množství nehleďme! Jde jen o potřebně „správné“ nastavení tržní ceny a třešně se vráz promění v červené či rudé zlato!

Foto – ceny v centru Prahy (Horní Počernice – na počátku třešňové sezony) pobavily...

Že by pan čáp hledal u nás nový domov pro svou rodinku?

Bývala doba, kdy ho tady čápí rodinka mívala, a to někdy tak na přelomu let sedmdesátých a osmdesátých minulého století v hnízdě na betonovém sloupu v „Tylovce“ v místě, kde dnes stojí „okály“, a ochráněná – ornitology byla pravidelně sledována (např. kroužkována). Tehdy naši nejmenší, dnes již „dospěláci“ vzpomínají, jak se tam na čápí rodinku chodívali dívat (i s MŠ). Snad výstavba právě zmiňovaných „okálů“, s cílým stavebním ruchem, ji tady z dalšího pobytu odradila. Po jednom odletu „přes moře“ se již s příchodem jara nenavrátila. Hnízdo zůstalo prázdné a i se sloupem bylo odstraněno.

Před časem se také čápi objevovali na komíně bývalé „Fruty“ a zdálo se, že by se tam mohli domovsky usadit. Nestalo se tak, stejně jako v sídlišti, kde se objevují (např. na komíně kotelny), avšak i toto místo, jak se zdá, jim pouze slouží k odpočinku při přeletech.

Tentokrát, v těchto dnech, přistál čáp na štítě našeho kostela sv. Jakuba (nad zákřistí), byl zachycen na fotech pohotového fotografa Honzy Kleina, ale asi šlo jen o zvědavého návštěvníka našeho městečka bez úmyslu se tady zabydlit. Odletěl a již se zatím znovu neukázal.

JB, JM

Na fotu vlevo – na snímku z dálky to vypadá, jako by na štítě našeho kostela přibyl, vedle plechového kohoutka, ještě ponovu i „ozdobný“ čáp.

Lhenické stíny

V průběhu uplynulých dvou měsíců jsme evidovali oznámení o trestném činu podvodu, kdy dosud nezjištěný pachatel inzeroval na internetovém portálu Aukro sadu mincí, ale i přes zaplacení kupní ceny a mnohé urgencye poškozeného žádné mince neposlal. Svým jednáním tak způsobil škodu ve výši přesahující 12 tis. korun. Kolegové z kriminální služby zahájili na konci měsíce června úkony trestního řízení ve věci zločinu loupež, ke které mělo dojít na místním autobusovém nádraží. Obětí měl být mladý muž, který zde procházel a tři muži, kteří vystoupili z projíždějícího vozidla, jej měli násilím připravit o finanční hotovost ve výši 5,5 tis. korun. Téhož dne po provedeném prověřování byla věc ukončena s výsledkem, že se skutek nestal.

Jako přestupek proti občanskému soužití jsme kvalifikovali jednání mladého muže, který hrubě urážel svou babičku a poškodil vybavení nemovitosti v obci Brusná. Věc by měla být dořešena na

Městském úřadě v Prachaticích. Tam by měly být projednány i neshody a schválnosti mezi sousedy v ulici Prachatická. Přestupek proti majetku, poškození fasády domu a vstupních dveří v obci Vodice, byl vyřízen s přestupcem uložením příkazu na místě. Příslušnému odboru na Městském úřadě v Prachaticích jsme oznámili čtyři přestupky související s nelegální činností spočívající v narušování půdního krytu a poškozování stromů v ků. Hrbov.

Šetřili jsme i obsah anonymu, který se týkal konkrétního vozidla parkujícího a jezdícího nebezpečným způsobem po obci, stejně jako se zabýváme podnětem, který informuje o nedostatečné péči matky o své děti a o jejím celkovém stylu života.

Podílíme se na kontrole bezpečnosti silničního provozu, zpracováváme dopravní nehody, kontrolujeme rekreační objekty, pátráme po osobách a věcech. Spolupracujeme se samosprávami obcí, soudy, státním zastupitelstvím i exekutorskými úřady.
Npor. Mgr. Bc Ivo Čech, ZV oddělení

„Policie České republiky Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje územní odbor Prachatice
přijímá nové policisty.

Zájemci se mohou hlásit na personálním pracovišti Územního odboru KŘP JčK Prachatice

Telefon číslo: 974 236 400, e-mail:

<mailto:Stanislava.vachtfeidlova@pcr.cz> <<mailto:Stanislava.vachtfeidlova@pcr.cz>> stanislava.vachtfeidlova@pcr.cz <<mailto:tanislava.vachtfeidlova@pcr.cz>>

nebo osobně u Stanislavy Vachtfeidlové na adrese: PČR KŘP JčK územní odbor Prachatice, Pivovarská 4.

Nástupní plat 25 720,- Kč, po úspěšném ukončení odborné přípravy (12 měsíců) 31 190,- Kč

Po zkušební době za splnění daných podmínek může být přiznán náborový příspěvek ve výši 75 000,- Kč.“

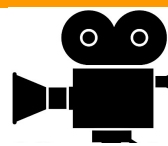
HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

Časosběrné putování naším Lhenickem
tentokrát

LHENICKO A FILM

Když se v našem kraji natáčely „Sestřičky“

V letošním květnovém vydání ML byla tato rubrika věnována lhenickému čestnému občanovi Adolfu Branaldovi ke 110.výročí jeho narození (*1910 †2008). V ní Mistr, mimo jiné, v otištěných jeho dopisech do Lhenic zavzpomínal, jak tehdy u nás v roce 1960 sbíral náměty k „Sestřičkám“, které následně byly v roce 1983 režisérem Karlem Kachyňou zfilmovány a též se i vyjádřil k samotnému natočenému filmu. Ne náhodou se do našeho kraje vydal v počátku osmdesátých let i režisér Karel Kachyňa se svým filmovým „ansáblem“, aby zde ztvárnil Branaldovu předlohu k filmu „Sestřičky“. Proč právě sem, odhalí následující výpovědi autora předlohy.

Z Branaldova dopisu do Lhenic z roku 1993

„Dnes, když žiju spíš už z minulosti než přítomnosti, vracívám se do Lhenic. Vystupuji z autobusu, rozhlížím se po náměstíčku, hledám místního doktora, vstupuji do ordinace a představuji se mu, dostávám bílý plášť, ordinuji – jako s doktorem, poznávám Vás, vciťuji se do Vás, do vašich radostí a trápení, chodím s „babi“ a Marií po chalupách i tam Vás poznávám, jak jen může člověk poznat člověka, babi se mění v paní Jiráskovou, Marie v Alenu Mihulovou, režisér Kachyňa si ji potom vzal, jsem rád, že mám na tom tak trochu zásluhu, baculatý doktor Čermák se mění v hubeňoura Husáka, ale posláni postav zůstává, jak jsem je viděl, jenom s šoférem sanitky to bylo jinak, toho si vymyslel Kachyňa s Borem, že prý se dnes od každého filmu žádá, aby v něm bylo aspoň „deset deka sexu“, zvyšuje to návštěvnost. Moc jsem pro to nebyl, já jsem alespoň ve Lhenicích žádný sex nezažil, ale ukázalo se, že mají pravdu. Sestřičky měly osmdesáti procentní návštěvnost ve filmu i v televizi.“

Tak se stalo, že se Sestřičky točily tam, kde se díky Branaldovi zrodily.

A bylo třeba komparsistů...

Jednoho dne se v naší škole objevili filmaři a že potřebují do „Sestřiček“ několik dětí, a to zejména blondáčka, asi tak mezi deseti až dvanácti lety (plnili Kachyňovu představu). Vydali se po třídách a hledali. Přišli i do té mé. Chvilí se rozhlíželi po dětech a najednou třídou zazněl nekompromisní výkřik: „To je vóóón!“ Skupinka od filmu u dveří ožila a po chvilce jejich vzrušeného debatování jeden z nich přistoupil ke mně: „Pane učiteli, to je von, koho hledáme, mi ho berem! Blondáček a ještě ten jeho krásnej „lízunk“ na ofince!“ A tak se z nenadálých událostí překvapený Jarda Stadler sbalil a vstoupil do světa filmu.

Ze vzpomínek pana učitele Mgr. Jana Bumby

A co na filmování Jarda Stadler, dnes již po létech, pan Jaroslav Stadler

„Už je to dlouhá doba, moc si z toho nepamatuju, natáčelo se to na statku na Žitnej. Vzpomínám, že mě oblékli do starejch hadrů (děj se odehrával v padesátých letech na vesnici v pohraničí – pozn.redakce). Posadili mě na kozlík brčky a kus cesty jsem měl kočírovat koně. Opratě mi v záběru předal herec Ondřej Vetchý a kousek jsem jel sám. Nó sám, byl u koní pan František Huňáček, ale toho kamera nebrala. S ním tam byl i Petr Havlů, protože filmařům poskytovali na natáčení koně a vozy z Nového Dvora. Byl jsem tam s nima jeden den a dostal sem 50 Kč, to si pamatuju.“ Až budete někdy sledovat „Sestřičky“ a uvidíte v krátkém záběru malého kluka, jak na bryčce řídí koně, tak to je Lheničák, Jarda Stadler.

Z výpovědi Jaroslava Stadlera zachycené pro ML v roce 2008

Malý dovětek

Když po mnoha letech na webových klubových stránkách lhenického SK byli představováni fotbalisté jeho hráčského kádru i s tím, jak tomu bývá, jaký je jejich oblíbený nápoj, fotbalový klub, fotbalista, hudební skupina, rovněž také film i herec (herečka), hráč Petr Lukšovský (Jardův kamarád) vtipně odpověděl: „Mým oblíbeným hercem je Jarda Stadler ve filmu „Sestřičky“.

„Sestřičky“ – filmová komedie / drama – natočeno v roce 1983 – režie Karel Kachyňa – námět Adolf Branald – scénář Vladimír Bor – viz foto z filmu níže.

Obsah filmu: vypravuje o škole života, jeho strastech a krásách. Hlavní postavou je mladá začínající zdravotní sestřička Marie Sahulová (Alena Mihulová), která je přeložena do venkovského zdravotního střediska „padesátých let“, kde její průvodkyní stává se zkušená zdravotní sestra, které nikdo nefekne jinak, než „babi“ (Jiřina Jirásková) a doktor (Fr. Husák) v mozaice každodenních starostí a více či méně vážných lékařských zákroků. Dále hrají: O. Vízner, O. Vetchý, G. Wilhemová, A. Karešová...

Karel Kachyňa – (*1924 - †2004), filmový režisér / Sestřičky 1983, Ztracená stopa 1955, Král Šumavy 1959, Tenkrát o vánocích 1958, Práche 1960 a další...

Adolf Branald, spisovatel, (*1910 - †2008) – scénáře a náměty k filmům „Dědeček automobil“ 1956, „Sestřičky“ 1983, „Stříbrná paruka“ 2001 – televizní seriál „Pozor vizita“ 1981, „Chléb a písně“ 1971 – televizní film a další.

Když se na Kratochvíli natáčel „Valdštejn“

Také do natáčení „Valdštejna“ (v německé koprodukcii) vstoupilo koncem sedmdesátých let naše Lhenicko. Nevím, jak se to tehdy semlelo, že při jeho natáčení na Kratochvíli to byla právě nová lhenická škola, co posloužila filmařům jako místo pro maskérnu a šatny. Snad proto, že naše škola oplývala vhodnými rozsáhlými prostory. V pavilonu nad školní jídelnou, co se dnes nachází MŠ, bývala hudební síň. A tu právě „okupovali“ po dobu natáčení filmaři. A tak školní dívka (i s personálem školy) mohla sledovat naše známé herce, jak se v historických kostýmech, nalíčení a v parukách „producírují“ školou při přejezdech na Kratochvíli. V paměti mi utkvěli dva tehdy mladí herci – Jiří Vondráček (také zpěvák, skladatel, otec dnes populární zpěvačky Lucie Vondráčkové) a Jan Přeučil. Proč právě oni? Tak to Vám bylo tak. Jiří Vondráček si v hudební síni povšiml „stařečka“ harmonia (bývalí žáci, dříve narození, pamatují, jak se přenášelo ve staré škole na hodiny hudební výchovy) a jako sběratel starobylých hudebních nástrojů ho zaujalo a projevil o něj zájem. Protože bylo stále ve vlastnictví mého otce, poslali ho z feditelství školy za mnou. Ani u mne oba mladí umělci nepochodili, neboť o jeho odkoupení jsem nemohl sám rozhodnout. A tak k „obchodní transakci“ byl přizván můj tatínek, tehdy již ve výslužbě. Po společné obhlídce nástroje zasedl otec k harmoniu, rozšlapal pedály, naplnil měchy a začal preludovat, by tak předvedl stávající jeho možnosti i s různými rejstříkovými kombinacemi. Poté došlo i na zájemce – Jiřího Vondráčka. I on zasedl za nástroj a za zpěvu razantně na něm rozehrál svůj tehdejší velký hit „Máš chuť majoránky“, co s ním v podání

Karla Zicha právě sklídili úspěch na „Bratislavské lyře“. „Hm, melodicky pěkné, textově citlivé“, ohodnotil otec krátké Vondráčkovy vystoupení, aby však v zápětí v sobě nezapřel kantora: „Vy, mladí, hrajete na tento harmonický nástroj příliš úsečně, sekaně, on vyžaduje vázanou, plynulou hru. Jsem ze staré školy, že?!“ Načež Jiří Vondráček s úsměvem odvětil: „Máte pravdu, k tomu harmoniu to opravu moc nesedí...“ A přihlížející rozesmátý Jan Přeučil dodal: „Tos to dostal!“ A dál se již v příjemném ovzduší hovořilo o koupi harmonia a zájmu o něj, aby otec, co prodávající, bezelstně prohlásil: „Tenhle nástroj je již značně omšelý, opotřebovaný za ta léta užívání ve škole, vyžaduje řadu oprav. Doma mám ještě jiné, v podstatně zachovalejším secesním provedení, ale je neprodejné.“ „Tak to ho radši nechci vidět, srdce by mě bolelo,“ reagoval na otcova slova J. Vondráček. A tak si plácli. Nic již nestálo v cestě tomu, aby se harmonium stěhovalo na Vondráčků chalupu. (Ve škole již bylo nové píano a harmonium se proto již po léta nepoužívalo. Dosloužilo.)

Text a foto neprodejného harmonia - Jan Bumba ml.

Když se v našem kraji natáčelo „Údolí včel“

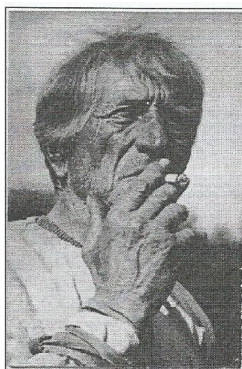
V to se ve filmu proměnil „Kuklov“ se svou malebnou krajinou

Byl sedmašedesátý rok 20. století, bylo léto a byly prázdniny a na nedalekém Kuklově „rozbil“ svůj stan Vlácilův filmový štáb. Zříceniny pozdně gotického kláštera „pavlánů“ a kostela sv. Ondřeje, založeného v roce 1495, a kouzelné civilizaci nedotčené jeho okolí uchvátily režiséra Františka Vlácilu natolik, že si ho vybral jako místo k natáčení dalšího svého historického filmu (po Markétě Lazarové), tentokrát podle scénáře Vladimíra Kórnera, s názvem „Údolí včel“. Již tehdy, když točil „Markétu Lazarovou“, měl utkvělou představu, že natočí další obdobný film. Tento režisérův záměr měl i své praktické příčiny. Chtěl využít nákladné historické kostýmy, pořízené pro „Markétu Lazarovou“ a zvláště pak tvrz „Obořiště“, sídlo zemana Kozlíka, vybudovanou na historickém půdorysu s pečlivou pietní doslovností pro Vlácilu tak charakteristickou. A právě v době, kdy byla za literárním scénářem „Údolí včel“ učiněna definitivní tečka, rozjeli se oba umělci (režisér a scénárista) na „Obořiště“ na Šumavě, prohlédnout si tvrz. Přes mluhu slz spatřili dílo zkázy, způsobené „nenechavěma českýma ručičkama“. Nákladná stavba barandovských architektů a řemeslníků přišla od doby natáčení vniveč. A tak hledali nové vhodné místo. Hledali a našli. Byl to Kuklov.

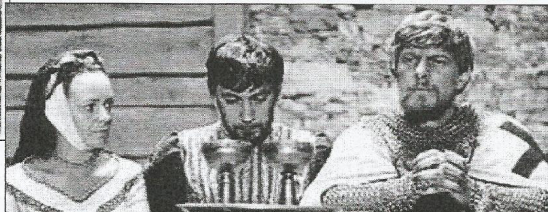
Zřícenina kláštera se proměnila v řemeslnické mraveniště a zejména pak fortel tesařů způsobil, že tentokrát za podstatně nižších nákladů než na „Obořišti“, vyrostla i na Kuklově středověká tvrz „Vlkov“. (Ještě dlouho po natáčení lákala k návštěvám zejména pak filmové diváky z daleka, široka.)

A došlo na natáčení a bylo třeba komparsistů. Kde jinde se poohlédnout, než v nejbližších místech v okolí – v Brloze a ve Lhenicích. Škála potřebných postav byla pestrá – od dětí až po starce a stařenky. Upřednostňováni byli ti, co vizáží naplňovali dobové typy (hoši a dívky s dlouhými vlasy, starci a stařenky subtilních postav.) Výběr proběhl a i do Lhenic přijížděl autobus „pro vybrané herce“, kteří žili očekáváním filmových věcí příštích. Mezi nimi i my, lhenická omladina. Bylo „vagací“ a tak filmování bylo příjemným jejich zpestřením a to ještě za honorář! Vráz jsme byli vtaženi do natáčecího mumraje. Na vlastní oči jsme mohli se zájmem sledovat práci režiséra, kameramana a jejich pomocníků, všech těch maskérů, osvětlovačů, „klapek“, techniků atd. a co zejména, zblízka pozorovat herce v akci – hlavní představitele, Věru Galatíkovou, Zdeňku Kryžánka, Jana Kačera a Petra Čepeka. Zvláště k poslední dvěma jmenovaným propadaly naše děvy obdivu a platonické lásky. Uhrančivým Čepkovým očím prý, dle nich, nešlo všeobecně odolát. My, hoši oblečení do rubášek z pytloviny, jsme představovali při setmění nosiče pochodní a našim filmovým úkolem bylo zmatečně pobíhat na louce před tvrzí. Lhenické děti pak byly bosky a též v pytlovinách sešikovány v průvodu a kráčely ve svých rolích, včele s vytáhlým Tondou Duškem, s pohanským dřevěným vysokým bůžkem v rukou, do tvrze, kde byly přijaty k oslavě letnic. Zato naše děvčata, ta se filmově zviditelnila podstatně výrazněji. Nejvíce Jana Hájková – Staňková, co právě dlela u nás na prázdninách u své tety Tamary Eiblové. Ta totiž zpodobnila hlavní postavu Lenory (V. Galatíkové) zamlada, co nevěsty (viz foto z filmu) a též Jana Bumbová – Kocourková a Jarka Krbečková – Kovářová v postavách svatebních družiček, jakož i několik stařenek (jako např. paní J. Boková), co přisedících u svatební hostiny, či při různých pracích na „Vlkově“. Nelze opomenout pana Karla Eibla, jenž ve filmu ztvárnil starého včelaře a jenž se u úlů symbolicky objevuje v úvodním záběru filmu (viz foto). Úryvek ze scénáře: „Mezi mechem a křovinami probleskuje tichý a přátelský ostrůvek uprostřed lesa, planina se včelami, kousek od Vlkova. Jejich bzukot naplňuje vzduch i mysl starého včelaře, sklánějícího se nad slaměnými úly“.

Natáčení skončilo. Nadešel den premiéry filmu v českobudějovickém kině Vesmír (17.5.1968) a posléze i ve lhenické sokolovně. Lheničtí „herci“ a nejenom oni, jsou dychtivi toho, co na plátně spatří. Vždyť neznají děj filmu, ani jeho souvislosti (jednotlivé záběry nejsou natáčeny chronologicky). U mnohých se dostavuje zklamání. Očekávali více. Krom

Starý včelař – Karel Eibl – foto z pauzy při natáčení
Nevěsta Lenora – Jana Hájková – Staňková – foto z filmu
Lenora – Věra Galatíková, Ondřej – Petr Čepek, Armin – Jan Kaček – foto z filmu

svatebních záběrů a to detailních (přes celé plátno) na mladou nevěstu Janu Hájkovou – Staňkovou, pár mžikavých záběrů na vzpomínané svatební družice a vzpomínaný úvodní detail na starého včelaře K. Eibla, jest toho „lhenického“ k vidění opravdu poskrovnu. V záběru z dálky se ještě mihne průvod dětí a ve tmě se na okamžik objeví „tančící“ hořící pochodně – to jako my, lheničácká chlapecká omladina. Takový byl úděl nás, komparsistů. Ovšem, hřejivý pocit, že jsme byli u toho, v nás zůstává. Nedávno dávali „Údolí včel“ v televizi. Vzpomínky na natáčení se vracejí a s nimi i na prázdniny, na dobu našich nezralých malin...

- podle výpovědí pamětníků natáčení

Český film „Údolí včel“ – tragedie věrnosti a citu. Historický příběh tu slouží k vyjádření moderní básnické myšlenky. V postavě Ondřeje (Petr Čepek) a Armina (Jan Kaček) se sváří dvojí životní princip: touha po přirozeném naplnění života

s dogmatickou službou nadosobnímu a nadpřirodnímu řádu. Ve filmu, jako v životě, silný dogmatismus dočasně vítězí. Ale za jakou cenu? Za cenu umrtvení zdravého, věčného, nevyzpytatelného života. Námět a scénář – Vladimír Křmář; režie a scénář - František Vlášek. „Markéta Lazarová“ a „Údolí včel“ patří k nejhodnotnějším Vláškovým filmovým dílům.

Pozn.red.: Jana Hájková – Staňková tehdy na prázdninách u Eiblů ve Lhenicích.

Čerpáno ze starších vydání ML a dalších zdrojů.

JB, JM

ČTENÍ NA LÉTO

Vyjíždka na kolech „Blanským lesem“ na Kuklov

V prázdninových vydáních ML vám doporučujeme tipy na výlety naším krajem.

Tentokrát jsme vybrali cyklotrasu s cílem na „Kuklov“. Projedte se po ní s námi. Snad vás zláká k následování...

Vydáváme se po budějovické silnici přes Dolní Chrášťany na „Babu“, kde odbočujeme vpravo na pěknou lesní asfaltovou cestu, která nás zavádí, za náročnějšího stoupání, až k vrcholům Vysoké Běty a Buklaté, na křižovatku cest, k tzv. „perníkové chaloupce“ (srub - jak jsme jej nazývali v dětství). Toto místo se nabízí k odpočinku a ke krátkému porozhlédnutí po blízkém okolí, neboť zde lesní výseky či paseky nabízejí nám krásné výhledy do budějovické roviny, to směrem východním, západním se nám zase otevírá pohled na naše Lhenicko i samotné naše městečko. Při této krátké zastávce nás těší, že fyzicky nejobtížnější část naší cesty máme za sebou, neboť zbytek trasy se již odvíjí bez výraznějšího stoupání, většinou po rovině a v mírném klesání, s dlouhými, bezpečnými sjezdy. Příjemnou jízdu, stále po lesní cestě, se dále dostáváme k „jaroňské myslivně“ a-lá z Káji Maříka (ze stejnojmenné knihy), vybízející k romantickému rozjímání, s nádherným pohledem do kopcovitého kraje jaroňského s malebnou vesničkou v údolí a rozsetými samotami po stráních a a dál až na Brložsko a Křemežsko s krajovou dominantou Kletí (1083 m.n.m.), nejvyšší to horou Blanského lesa, kterým právě projíždíme (výstražné tabulky při silnici nás na to upozorňují). Jde o chráněnou oblast a podle toho se zde chováme. Pokračující lesní cestička nás nakrátko vyvádí z lesa na křižovatku „u lípy“. I odtud se nám naskýtá panoramatický pohled do jaroňského údolí. Po opuštění „Jaroňské bučiny“ – přírodní rezervace, již vyrazíme směrem na Kuklov po cyklistické trase dobře značené, a to i s informačními cedulemi. Vyjíždíme z příjemného lesního chládku, aby nás již uvítaly trosky kuklovského kláštera. Jsme u cíle naší cesty. Odkládáme kola a věnujeme se prohlídce této historické památky. Připomeneme si, že Kuklov, jinak též „Kuklva“, je zříceninou pozdně gotického kláštera pavlů a kostela sv. Ondřeje, založeného v r.1495, zaniklého v 16.století. Stojí tu vysoké obvodové zdi kostela se štíhlými hrotitými okny, pilíři a opěráky, z klášterních budov pak zdivo s portály, do něhož byly později vestavěny zemědělské usedlosti.. Některým z nás se vybavuje, že na tomto místě byl natáčen Vláškův historický film „Údolí včel“, ve kterém jsme si dokonce v komparsu i zahráli.

Poté se přemísťujeme přes silnici, nedaleko odtud do lesa, ke sporým zbytkům hradu ze 14.století. Ostatně informační tabule u cesty nás na to upozornila. Zdatnější cyklisté mezi námi neodolají a sjíždějí do údolí, do městečka Brloha, s kostelem původně gotickým ze 14.století (z něho zbyla věž), přestavěného na barokní (v letech 1697 – 1704). Využijeme zde samozřejmě možnosti občerstvení, zatím co ostatní na Kuklově odpočívají, sluní se a věnují se důkladnějšímu seznámení s touto osadou. Zjišťují, že ani Kuklov neodolal chalupářské invazi. Pěkně upravená stavení, několik z nich přilepených na klášterních zdech, jsou toho důkazem. (Jedno z nich, i s majitelem mohli jsme poté spatřit na ČT 1, v roce 2004, v pořadu „Český fenomén – Homo chalupář“, ve kterém tehdy vystupoval Lheničák Petr Daniel). A to se již zase společně vydáváme poklidnou jízdu k domovu, směrem na Smědeč, když odměnou jsou nám při ní nabízející se panorama velikánů šumavského podhůří, s nejnapadnějším Chlumem (1191 m.n.m.) . Ve Smědci nám to nedá, abychom poté odbočili do Smědečka, o kterém jsme slyšeli, „jak se výrazně mění k lepšímu a jak roste do krásy. A skutečně ! Vítá nás chalupářský ráj s krásně upravenými příbytky, ale i návsí, vše položené do idyllické pošumavské krajiny a nevšedního klidu a míru. I zde se otevírají nepřehlédnutelné, nádherné přírodní scenérie. „Mudrujeme“ nad tím, jak tady asi organizují úpravy veřejných prostranství (návsí atd.), když tady zajisté nemají žádnou přidělenou „pracovní sílu“ nějakého „správního orgánu“, ale brzičko toho zanecháme a necháme na sebe působit to „krásno“ kolem nás. Smráká se a domov nás již volá. Přes Vadkov razíme zpět do našich Lhenic. Po návratu z výletu unisono zaznívá: „Stálo to za to!“

Prázdninovým výšlapům a vyjíždkám, zdar!

Foto vlevo – zřícenina nedostavěného klášterního kostela svatého Ondřeje na Kuklově; uprostřed a vpravo –

Jaroňská bučina - je přírodní rezervací v okrese Český Krumlov. Nachází se v Blanském lese, na východním svahu severního výběžku granulitového masivu hory Buglata, dva kilometry severně od Jaroňína. Je součástí CHKO Blanský les a evropsky významné lokality Blanský les.

JB, JM

Pro volné chvíle o dovolených a „vagacích“

- již v značně uvolněnější koronavirové době blížící se téměř k normálu z kapitolky z „Bylo nás taky pět a někdy i víc“
- ze sepsaných vzpomínek hochů z PKU (Party Krumlovské ulice) z konce 50.let a samého počátku let 60.minulého století - jsou líčeny „klučíčím“ pohledem, s humorem a nadsázkou.

TA NAŠE SLAVNÁ SVATOJAKUBSKÁ POUŤ

A je tu vráz svatojakubská pouť, oslavující patrona našeho kostelíčka, leč ohlašující též fakt, že jest polovina prázdnin včudu, což nás štve, ale zároveň jsme tomu rádi, neb jsme netrpělivi toho, až už přijede pouť, tudíž nám ten bláznivý prázdninový kvap až tolik nevadí a neustále vyhlížíme, až se objeví první kramářské maringotky a vozy. A už je to tady a na náměstí roste „řetízák“ a kolotoč s autíčky, tramvajemi a řadou koní i slonů a střelnice se staví a

někteří hoši při tom pomáhají, jelikož se pak mohou točit zdarma, tudíž je celé náměstí zakrámované. A tak nějaký ten den před poutí už se tedy točí, ve střelnici střílí a my doma škemráme o peníze na ty všechny atrakce, neb při pouti samé jsme pak obdarováni penězi příbuzenstvem, neb jest to u nás velice ušlechtilý zavedený zvyk a lid zdejší je tak na pouť připraven konat milodary. A před samotnou poutí přijede za kramářskou rodinou na štaci do Lhenic pan kramář

Lojza. On dělá v „budějckém Motoru“ a do Lhenic jezdí již léta a snad všechny chlapy - pivaře ve Lhenicích zná, neb na štaci u nás navštěvuje místní hospůdky, kde štamgastům praví, že jest to tady pro ně ryto a že tuhle štaci si „sakra“ pohlídají. A když U Vašků neb v hotelu, kde jest předpoutově narváno, přebere, tak se dostane do ráže a pak třeba vrhá na jejich kramářskou maringotku kamení a někdy s ní i cloumá a viklá a též huláká a nadává těm jeho spáčům uvnitř.

za jejichž sestřelení jest Habešan. Když se netrefí, tak praví : „Jdi do pr..., Lojzo! Ty máš tu mušku na tom laufu schválně nakrápnutou“, na což pan kramář Lojza zase praví : „Teď jsi mě nasr..., Vojto!“ A vezme tu flintu a dá si ji na rameno a otočen k těm válečkům zády, jen s pomocí zrcátka, je sestřelí a pan Hudec zírání a my zírání a všichni kolem zírání a pan kramář akorát prohodí : „Tak se nes..., Vojto“, a nic, a dál si všímá kšeftu. A všude je hlahol a muzika vříská a frkačky frkají a kolotoče se kolotočují a od nich zní ječení poutníků a z kramářských tlampačů zaznívají největší šlágry, ba i ty, co slyšíme jen z „Laxíku“ a „Svobodky“. Ty však najednou umlknou, neb v našem svatém Jakobovi právě probíhá slavná pouťová mše svatá k oslavě našeho patrona, by po jejím ukončení pouťový hlahol opět naplno nastal. Od kolotočů je zase slyšet muzika a reprodukováné kramářské výkřiky tohoto ražení : „Neváhejte a postupujte nahoru. Máme zde ještě jen několik volných míst a úžasná sportovní jízda bude odstartována!“ My, hoši se tomu podivujeme, co jest na tom tak sportovního, jelikož za sport bereme fotbal a hokej. A když je „řetízák“ spuštěn, tak kramář vyvolává : „A už se to točí, už se to protáčí a letíme do Hamburku pro tu nejkyselejší okurku“, a do Cařihradu potom hned, pro turecký med“ a tak. A všichni jsou ve svátečním a i my jsme ve svátečním a máme na sobě módní švédské košile, slušivé čepice „Korejky“ a boty s mechovinou a honíme tak vodu a na Vojtěchu tu pouť pozorujeme a říkáme si, že jest to stejně nejbáječnější o sobotním předpoutovém podvečeru, kdy se pořádně vykolotíme a vystřílíme a nejvíce vyposloucháme té báječné tlampačové muziky, jež právě frčí. Moc nás to tam baví, neb jsou tam přítomny i vyparáděné holky, ba i ty úplně „nejcizejší“, a tudíž nejkrásnější.

A v tom pouťovém nedělním dopoledním prodíráni potkávají se známí a všichni dobří rodáci a ze všech stran jest z hloučků slyšet : „Jsi to ty ? Jsi to ty ! Já tě hned poznal. Ty se vůbec neměníš.“ A též : „Jsi to ty ? Jsi to ty ! Já tě vůbec nepoznám, ty ses ale změnil, to snad vůbec nejsi ty.“ A všude je fůra krámků a kramářských bud a i malý cirkus jménem „Bernes“ je tu a náměstím voní párky a tak si na nich pochutnáváme a též na tureckém medu a na okurkách v láku a na cukrové vatě a cukrových špalcích a u Vojtěcha zápasí za úplatek dobrovolní poutníci s hadem – škrtičem a diváci v davu se tomu diví velice a o kus dál, u jedné kramářské boudy, za poplatek zjišťují v bačkách s barevnou tekutinou, jak jsou na tom kolemjdoucí se zdravím a jaké nemoci na ně číhají, a hned vedle nabízí kramář jedinečný čistící prostředek „Trimiskopilor“ a prakticky předvádí jeho účinky s průvodním slovem a i s jeho dalším užitím, např. při obtiskování obrázků z novin a časopisů, jež provází výkřiky : „A tohle je zábavná stránka

našeho přípravku „Trimiskopiloru“. A tak se stalo, že náš Vojtěch Hudec, jako ti ostatní, neváhal a zakoupil „Trimiskopilor“ a doma předvedl jeho účinek způsobem stejným, jak ho předváděl kramář na pouti. I on nelenil a na maminčin sváteční kabát, před zraky celé rodiny, vyvrhl z krabičky pěknou dávku krému na boty, načež pan Hudec pravil : „Co to děláš, ty pitomče !?“ Vojta toho nedbaje, v klidu zvolal : „Nezoufejte ! Žádný strach, máme přece náš „Trimiskopilor“ a ten má i svou zábavnou stránku“, jak to slyšel vyvolávat od kramáře. A tak jal se vyndávat flaštičku „Trimiskopiloru“ a její obsah vylil na postižené místo. Účinek byl skličující. Na kabátě vytvořila se mastná barevná skvrna velikosti Madagaskaru v mapě Vojtova školního atlasu. A bylo jasné, že jest zle, neb pan Hudec nabral krocaní podoby a s výkřikem : „Já ti dám „Trimiskopilor“, já ti dám zábavnou stránku“, strhlo se u Hudeců, pouť nepouť, opět boží dopuštění.

A to už z oken voní pouťové husičky, jež zakrátko zmizí v útrobách našeho lidu, jeho příbuzenstva a známých, by poté v pohodě a v pouťovém rozjímání vyčkali očekávaného peckásko – buchtářského derby na hřišti v lese u hřbitova. V něm nejprve nastupují v předzápase staří páni Lhenic a Netolic. Ti si doprostřed hřiště postaví sud s pivem a pípou, by se při hře mohli občerstvovat a pak dělají randy a to i tehdy, když se např. „vyhákné“ koleno strejdovi Bohoušovi Péti Trnky a spoluhráči s ním poté smykají po hřišti, by koleno dostali zas tam, kam patří. A všichni se smějí, hráči se smějí, diváci se smějí, a i my, hoši se smějeme a i strejda kotelník (je topičem v konzervárně) se směje, jelikož vykotlané koleno ho už vůbec nebolí a praví : „Chlapi, neblbněte, už je to dobrý, už mi zaskočilo zpátky.“ Dá si ve středu hřiště pivní lok a pokračuje ve hře jakoby nic a všichni přítomní si lebedí, jaká je to „bžunda“. A pak se představí v hlavním mači plejeři prvních týmů a to už žádná bžunda není, jelikož jest to slavné derby a boj na život a na smrt, tudíž každou chvíli vbíhají do hřiště naši známí skalní fanouškové, by si to vypořádali s podjatým sudím, jako třeba pan Venca

„Rámus“, či jeho dospělý synek „Trantýtek“, neb pan Hudec, co právě před chvílí sňal dres lhenických fotbalových vysloužilců a s výkřiky na sudího: „Žižko, my se ještě sejdem, ty dneska vodtud nevodjedeš, sudí mrkev,“ a podobně, jsou jinými Lheničáky, naštěstí vždy včas, čapnutí a vyvádění z hrací plochy, aniž by ortel nad rozhodčím vykonali. A to se během mače opakuje neustále, čemuž se podivujeme a oceňujeme jejich odvahu a jejich peckářskou horkou krev a to „dechání“ za Lhenice, čímž mezi diváctvem rozpoutávají „antibuchtařské“ nálady a my se též přidáme a pokřikujeme s davem, by na Netolické dopadala slova nejhrubšího zrna a některým našim je to libé, neb vyvolávají: „To je vono, je to jako zastara!“

Po derby již v sokolovně vyhrává muzika a pouťová tancovačka je zakrátko v plném proudu, jest tam značně narváno, a my, hoši, pozorujeme ten mumraj v sále a tu skvělou pouťovou náladu tam panující, ale ne nadlouho, jelikož musíme jít domů, neb nejsme ještě tomu zralí a odbila již pro nás pokročilá hodina. A tak se s nelibostí ubíráme domů na kutě a při tom jsme pyšní na tu naši lhenickou svatojakubskou pouť, jež takové kraj světa není, neb se nám opět vydařila (a co tu zas bylo lidí a atrakcí a stánků a pobavení), ač nevíme, kdy městečko půjde spát a co se ještě všechno bez nás semele, jelikož se toho pro povinné spaní, k němuž jsme z domovů zahnání, již nedožijeme, což nás šťve.

Jan Bumba

SPORT NA LHENICKU

Ahoj všem!

Kdo jste nás sledovali od začátku roku 2020, tak víte, že jsme na tento rok plánovali další ročník „Vyběhnutí“. Měl být zase o něco zábavnější a příjemnější. Bohužel nám to vzhledem k omezením, díky situaci v Česku, nevyšlo a museli jsme se smířit s tím, že akci tento rok neuskutečníme.

Napsali jsme na náš web a do vašich mailů **zprávu**, ve které jsme vysvětlili důvody i myšlenky našeho snažení a nabídli vám možnost, jak o medaili tento rok nepřijít.

Tento rok byla naše akce součástí regionálního poháru – **Jihočeský běžecký pohár (JBP)**, který pořádá **Jihočeský klub maratonců z.s.** Jak se ukázalo, tak poháru se účastní velcí nadšenci, protože i přes omezení se distanční formou podařilo 53 běžcům zaběhnout podobnou trať v místě svého bydliště a její GPS záznam zaslat pro potvrzení.

Máme radost

..., že jsme některým z Vás mohli předat medaile, jak na běžecké akci JBP – Běh bez hodinek (v Holubově), tak zasláním poštou. **Děkujeme všem, kteří se tento rok zúčastnili i za těchto omezení. Budeme se těšit příští rok na viděnou.**

Z aktivit lhenického Sokola oddílu stolního tenisu

Umísťování jeho talentovaných mladších žákyň na turnajích na nejpřednějších místech svědčí o dobré práci s mládeží

Již v minulém červnovém vydání ML bylo v této rubrice uvedeno, že v oddílu již myslí na příští sezónu 2020/21, na kterou se již pravidelnými tréninky připravují a do které hodlají do dlouhodobých soutěží vyslat, pokud vše vyjde, tentokrát šest družstev (v závorce u nich uvedeno umístění v minulém, pro „koronavirus“ nedohraném soutěžním ročníku) – A tým do krajské soutěže (6.místo z 10 účastníků), B a C tým do RP (regionálního přeboru) Prachaticka (C tým 3.místo, B tým 8.místo z 10 účastníků), D tým pak do RP-II Prachaticka (8.místo z 10.účastníků).

U družstva dívek, startujícího doposud v divizi žen (1.místo ze 3 účastníků), je pro příští soutěž.roč.2020/21 zvažována jeho účast ve druhé lize, stejně jako po novu B družstva dívek v divizi.

Ač nadějná děvčata opět rozehrají své pravidelné výše uvedené soutěže až na podzim, startují nyní úspěšně na turnajích.

Na krajském žebříčkovém turnaji na úrovni kraje ve Vyšším Brodě – v neděli 7.června 2020

UMÍSTĚNÍ – kategorie mladší žákyň

1.místo – Tereza Novotná; 2.místo – Simona Březinová - obě ze Sokola Lhenice

Poslední turnaj TOP mladších žákyň z krajské soutěže pro 8 nejlepších hráček za celou sezónu v Č.Budějovicích - v sobotu 20.června 2020

UMÍSTĚNÍ 1.místo – Tereza Novotná; 2. místo – Simona Březinová; 4.místo – Lucie Novotná – pouze jeden set rozhodl o tom, že neobsadila 3.místo- všechny ze Sokola Lhenice

Foto vlevo z turnaje ve Vyšším Brodě 7.6. – úspěšné hráčky - zleva Tereza Novotná, Lucie Novotná, Simona Březinová; foto vpravo z turnaje TOP ml.žákyň 20.6.v ČB – zleva Simona Březinová, Tereza Novotná, Lucie Novotná

Za info a foto děkujeme paní Jaroslavě Novotné.

Co nového ve Lhenickém SK

LHENICKÝ FOTBAL V NESNÁZÍCH

pro potřebně početně nedostačující kvalitní hráčský kádr na I.A třídu – (oproti minulé sezóně se značně zúžil – osm hráčů ohlásilo ukončení další činnosti v klubu).

Lhenický SK se proto navrácí do I.B

Z výše uvedeného důvodu, po zvážení, rozhodlo vedení klubu o odstoupení týmu z další účasti v I.A třídě s následným jeho zařazením do nižší krajské soutěže – I.B třídy a rovněž i o zrušení rezervy a jejího startu v okresní soutěži Prachaticka.

SK Lhenice zařazen do A skupiny I.B třídy pro sout.roč. 2020/21

- zahájení mistrovského podzimu – o víkendu – so 22.8. – ne 23.8.

- ukončení mistr.podzimu – o víkendu – so 14.11. – ne 15.11.

Účastníci:

	hrací den	čas	hráště
Vltavan Loučovice- oddíl kopané	SO	ÚT	
FC ŠUMAVA Frymburk, z.s.	SO	ÚT	
Tělovýchovná jednota Sedlec	SO	ÚT	
Sportovní klub SK Zlatá Koruna z.s.	SO	ÚT	
FK Dolní Dvořiště z.s.	SO	ÚT	
TJ Spartak Trhové Sviny z.s. " B "	NE	15.00	Slavče
Slavoj Hrdějovice z.s.	SO	ÚT	
FK Boršov nad Vltavou	SO	-3,5 před ÚT	
Tělovýchovná jednota Malše Roudné"B"	SO	ÚT	
SK Lhenice z.s.	SO	ÚT	
Těl.jednota Sokol Kamenný Újezd z.s.	NE	ÚT	
Tělovýchovná jedn. Dříteň z.s.	SO	ÚT	
TJ Sokol Chvalšiny	SO	SO	-3,5 před ÚT
SK Větrní z.s.	SO	-3,5 před	

OHLAS V MÉDIÍCH NA LHENICKÉ Odstoupení z I.A

Lhenice vzdaly I. A třídu, volné místo zaplnily Netolice!

Webové stránky „Jihočeský fotbal“ - 22. června 2020

Jihočeský kraj – Ani po uzávěrce přihlášek do nadcházející sezony krajských soutěží není všem změnám konec. Dodatečně a po termínu došlo ještě ke změnám.

Přihlášku do I. A třídy nepodal SK Lhenice, který byl zařazen do I. B třídy. Druhým náhradníkem k doplnění do vyšší soutěže byl po Strunkovicích 1. FC Netolice (podzimní vítěz A skupiny I. B).

Lheničtí končí v A třídě, nahradí je Netolice

PRACHATICKÝ DENÍK - 26.6.2020 –
AUTOR VL.KLÍMA

Lhenice, místní SK dobrovolně opouští I.A třídu a jde o soutěž níže do I.B třídy. Podobná rozhodnutí se nedělají snadno, ale nastalá situace s hráčským kádrem ve Lhenicích jiného řešení neměla. „Ze základní sestavy, která nastupovala na podzim nedohraného ročníku, odešlo hned sedm hráčů. Poslední měsíc a půl jsme spolu s trenérem Ivo Čechem

nedělali prakticky nic jiného, než sháněli hráče. A výsledek je nula,“ popsal peripetie lhenického fotbalu posledních dnů prezident klubu Pavel Boška.

Místo Lhenických zaujmou v I.A třídě jejich odvěcí rivalové z Netolic, kteří byli po podzimu nedohrané sezóny na čele skupiny A v I.B třídě. Ani v této sezóně tedy nedojde na zajímavé „peckářsko – buchtářské“ derby.

„Již do přihlášky do nového ročníku soutěží jsme předeslali, že bychom v případě odstoupení někoho z A třídy měli zájem tuto soutěž hrát. A začátkem týdne jsme se dozvěděli, že jdeme nahoru,“ komentoval situaci nejzkušenější hráč netolického týmu Miroslav Baloušek a dodal: „Nyní v sobotu máme turnaj v malém fotbale a pak ten postup oslavíme.

Netoliciť se již na A třídu těší. Svými výkony v minulé sezóně prokazovali, že na tuto soutěž mají. „Chceme mít do sezóny připravených patnáct až šestnáct hráčů, kteří mohou do A třídy kdykoliv naskočit. Finální přípravu na novou sezónu začneme ve druhé polovině července“, doplnil Miroslav Baloušek.

Rok s rokem se sešel a ve Lhenickém SK radost (viz foto) z historicky vůbec nejlépe odehrané sezóny v I.A třídě s konečným umístěním na 3.místě v sout.roč. 2019/20, a to jako nováčkem v této soutěži opět po patnácti letech k tomu, vystřídal smutek s rozčarováním ze závažných důvodů vzdání se dalšího účinkování v I.A a z návratu po dvou sezónách do I.B třídy.

Lheničtí a strunkovičtí fotbaloví benjamínci do soutěží v nové sezóně společně

Po dohodě vedení klubů Lhenického SK a strunkovického Blaníku odehrají jejich přípravy sout.roč.2020/21 v soutěžích na Prachaticku společně s tím, že do OP přípravek starších vysílají společný tým (Lhenice/Strunkovice), v mistr.zápasech s domácím hřištěm ve Lhenicích (s hracím dnem čtvrtkem - od 16.30 hod.), do OP přípravek mladších společný tým (Strunkovice/Lhenice), v mistr.zápasech s domácím hřištěm ve Strunkovicích (s hracím dnem pátkem - od 16.00 hod.).

OP Prachaticka – přípravy starší (5+1) – sout.roč.2020/21 – mistrovský podzim – zahájení 5.9. – ukončení 31.10.

Účastníci:

1) Vimperk B, 2) Volary, 3) Lhenice/Strunkovice, 4) Vlachovo Březí, 5) Čkyně, 5) Prachatic B, 7) Netolice, 8) Zdíkov/Stachy, 9) Vacov.

OP Prachaticka – přípravy mladší (4+1) – sout.roč. 2020/21 – mistr.podzim – zahájení 2.9. – ukončení 28.10.

Účastníci:

1) Vimperk B, 2) Volary, 3) Prachatic B, 4) Zdíkov/Stachy, 5) Vlachovo Březí, 6) Vacov, 7) Netolice, 8) Husinec/Lažiště, 9) Strunkovice/ Lhenice.

Zahájení přípravy na novou fotbalovou sezónu 2020/21

- v neděli 17.července –

- nadále pod trenérským vedením Mgr.Ivo Čecha –

- se stávajícím hráčským kádrem, doplněným pouze o některé hráče ze zrušeného B týmu, avšak zúženém oproti minulé sezóně 2019/20 v I.A třídě o 8 hráčů – o F.Fundu (pro přestup do Junioru Strakonice), T.Balicu (pro přestup do Blaníku Strunkovice), R.Pořádka a R.Ilieva (pro pracovní vytížení), P.Bumbu a J.Pokorného (pro ukončení aktivní činnosti), M.Rosu (pro ukončení hostování z FK Nebahovy), D.Lukače (pro přestup do Sokola Žabovřesky) – zatím i bez P.Prennera (absolvuje přípravu s SK Jankov). Přes veškerou vynaloženou snahu vedení klubu i týmu našeho SK se, žel, doposud nepodařilo hráčský kádr rozšířit a případně zkvalitnit o nějakého z hráčů z jiných klubů.

Premiérové zápasy Lhenického SK – v I.B třídě ve skupině A – soutěžní ročník 2020/21

VENKU – sobota 22.8. v 17.00 hod. – FK Dolní Dvořiště – SK Lhenice

DOMA - sobota 29.8. v 17.00 hod. – SK Lhenice – Spartak Trhové Sviny B

FOTBAL O LHENICKÉ POUTI 2020

Memoriál Vojtěcha Marka a Milana Kvěcha – XXI.ročník

se tentokrát neuskuteční. Jejich památka, jakož i dalších zasloužilých o lhenický SK, bude uctěna při utkání

SK Lhenice (I.B tř-sk.A) – Spartak Kaplice (I.A tř.sk.A)

v sobotu – 25.července od 17.00 hodin

Tradiční „pouták“ starých gard

Neděle 26.7. – od 14.00 hod. – SK Lhenice – FC Vlachovo Březí

JB, JM

INZERCE

HLEDÁM CHALUPU K PRONÁJMU - LHENICE A OKOLÍ - tel. kontakt: 772 688 974

DOUČÍM: 6-9 třída - JAZYK – ČESKÝ, RUSKÝ, NĚMECKÝ;
MATEMATIKA - GEOMETRIE - TEL. KONTAKT 731 230 997

HLEDÁME KE KOUPI STAVBNÍ POZEMEK vhodný pro stavbu nízkého rodinného domu v klidném místě na samotě, polosamotě nebo na okraji vesnice, ideálně v blízkosti lesa, v lokalitě obce Lhenice, Vadkov, Třešňový Újezdec, Vodice, Třebanice, Hrbov nebo Dolní Chrástany. Výměra min. 1000 metrů čtverečních. Nejsme developer ani realitná kancelář, rádi bychom tu bydleli s vámi.
Kontakt: Eliška Balejová 604907876.

Chcete v práci chodit v pantoflích? Zdobí Vás manuální zručnost?

Jsme malá rodinná firma na výrobu elektroniky v Křemži a hledáme nové kolegy na pozice:

Ruční výroba. Operátor strojů. Technické práce. Organizace výroby. Administrativa.

Pro více informací volejte: 724 726 943.

Rodinná farma Janota - přijmeme traktoristu do zemědělské výroby.
Blíže informace na tel.: 721808421

- Provádím klempířské, pokrývačské a tesařské práce, opravy střech
- Miloslav Špán č.tel. 607242463

• **PŮJČOVNA NÁRADÍ & STAVEBNÍ MECHANIZACE**

Jan Mügl ul. Vodňanská, areál LAINKA Netolice, tel: 722 339 339 - www.pujcovna-netolice.cz

Cyklo & Outdoor Sport Netolice - Obecní ul. 73 – Netolice.

Nabízíme sportovní vybavení a oblečení se zaměřením na outdoor, cyklistiku a lyžování.

Prodej, půjčování a servis jízdních kol. Tel. 775449723

- **Oblečení pro celou rodinu za super ceny** – originál Prestige, originál prostěradla, povlečení od Staňka, krycí plachty a drogerie za super ceny – naproti prodejně Coop (tzv. u Kloboučnicků) - Lhenice.

REALITNÍ SLUŽBY JAKÉ SI PŘEJETE

Nabízíme Vám kvalitní služby při prodeji, pronájmu či koupi bytů, rodinných domů a pozemků. Zaručujeme Vám masivní inzerci, právní ošetření obchodních případů, příjemné jednání a snahu vyjít Vám vstříc. Postaráme se o Vaši nemovitost, stanovíme správnou prodejní cenu. Poskytujeme finanční poradenství pro financování nemovitostí, oceňování nemovitostí a pozemků, vyhotovení průkazů energetické náročnosti budov a mnoho dalšího. **RE/MAX Profil, Eva VESELÁ - mobil 724 719 444,**
e-mail: eva.vesela@re-max.cz, www.re-max.cz/profil

KAM ZA KULTUROU

Spolek divadelních ochotníků Tyl Netolice

XXIX. divadelní léto 2020
ZAHRA DA ZÁMKU KRATOCHVÍLE

Zdeněk Jirotka
Saturnin
režie: Miroslav Mikeš

pátek 3.7. čtvrtek 9.7.
sobota 4.7. pátek 10.7.
neděle 5.7. sobota 11.7.
pondělí 6.7. neděle 12.7.

Začátek: 21 hodin, vstupné: 60,-/30,- Kč
kontakt: 602 424 599, 388 324 251 - www.bazagraphic.cz/divadlo

POZVÁNKA K SOUSEDŮM DO NETOLIC

Úsměvy Jana Čenského

Město Netolice Vás zve na setkání s Janem Čenským v pořadu Úsměvy, které se uskuteční v pátek 25.9. 2020 od 20 hodin v sále ZUŠ A. Sarauera v Netolicích. Vstupné je 200,- Kč. V pořadu se můžete pobavit nad vyprávěním o životě, filmových a divadelních historkách. Vstupenky si je možné koupit v předprodeji v muzeu – infocentru Netolice.

Výstavy v Muzeu JUDr. O. Kudrny v Netolicích

1. 7. – 31. 7. výstava Zdeněk Přibyl – Fotografické snění
12. 5. – 30. 10. železniční výstava Stifterův Pošumavský spolek – Netolická lokálka

Saturnin - XXIX. Divadelní léto v zámku Kratochvíle

Spolek divadelních ochotníků Tyl Netolice s hrou Zdeněka Jirotky Saturnin, v režii Miroslava Mikeše se představí v zámecké zahradě v termínech: 3.7. – 6.7. a 9.7. – 12.7. 2020 vždy od 21 hodin.

Pohádka Kašpárek a princezna

Boučkovsko loutkové divadlo z Jaroměře v rámci turné po Jižních Čechách sehraje pohádku pro všechny věkové skupiny v prostorách autocampu Podroužek v pátek 24. 7. od 17 hodin.

Tančírna Kratochvíle

Tradiční tanečně-hudební večer na Kratochvíli se swingovým orchestrem Zatrest Band v čele s Petrem Píšou v sobotu 25. 7. od 20 hodin.

LETNÍ PROMÍTÁNÍ NA LHENICKÉM NÁMĚSTÍ

Sobota 18.7. - ŽENY V BĚHU

Komedie / Česko, 2019, 93 min. - od cca 21.30 hod.

Hrají:

Zlata Adamovská, Tereza Kostková, Veronika Khok Kubařová, Jenovéfa Boková, Ondřej Vetchý, Vladimír Polívka, Martin Hofmann, Samuel Gyertyák, Michaela Sodomková, David Kraus, Petr Vondráček, Ondřej Malý, Bolek Polívka, Míra Nosek, Antonín Kracík, Aron Vetchý, Martin Uhlíř

Sobota 1.8. - VLASTNÍCI

Komedie / Drama / Česko, 2019, 97 min. - od cca 21.15 hod.

Hrají:

Tereza Ramba, Vojtěch Kotek, Dagmar Havlová, Jiří Lábus, Pavla Tomicová, Ondřej Malý, Klára Melíšková, Kryštof Hádek, Stanislav Majer, David Novotný, Andrej Polák, Ladislav Trojan, Jiří Černý, Maria Sawa, Halka Třešňáková

Farní charita Prachatice – Charitní domov sv. Dominika
Savia pro matky s dětmi a Dům sv. Petra pro muže
v Záblatí vás zve na výstavu fotografií

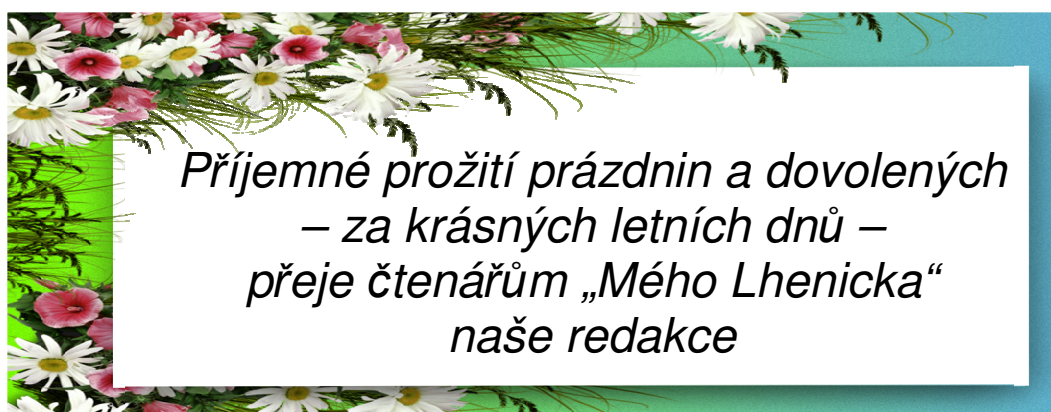
„PRACHATICKÁ CHARITA V OBRAZECH“

Kde: Zimní zahrada Městského úřadu
Prachatice

Kdy: celý měsíc červenec 2020

 Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

„Moje Lhenicko“ vydává Městys Lhenice. IČO 250546. Redakční radu řídí Mgr. Jan Bumba.
Fota – není-li uvedeno jinak – J. Bumba, M. Jarošová, J. Klein, Š. Jaroš. Příspěvky a inzeráty přijímáme do
uzávěrky nejpozději **poslední den v měsíci**. Adresa redakční rady: Úřad Městysu, 384 02 Lhenice,
e-mailová adresa: kultura@lhenice.cz.
Webové stránky: www.lhenice.cz. Povoleno MK ČR E 12493. Cena 9,- Kč; náklad 250 ks